

РЕШЕНИЕ

№ 2591

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **1175** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на "С. П", представлявано от И П Л срещу **РЕШЕНИЕ № 2ТММ-01-01 от 07.01.2011г.** на Изпълнителен Директор на И. А. за Н. на М. и С. П. /ИАНМСП/ в частта по т.IV, приложение № 2Б, т.17 от списъка на проектните предложения, които не отговарят на критериите за допустимост на кандидатите и проектните дейности.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуален закон и неговата цел. Твърди се, че жалбоподателят е подал всички необходими документи по процедурата в срок, като не е бил уведомен и не му е искано от ответника допълнително разяснение по придружителен документ- Приложение Д- декларация за държавни помощи. Обосновават се съображения за неправилност на констатациите на административния орган, че предоставената от дружеството информация е невярна и противоречива. По същество се претендира от съда издаването на съдебно решение, с което обжалваната част от **РЕШЕНИЕ № 2ТММ-01-01 от 07.01.2011г.** да бъде отменена, ведно с произтичащите от закона правни последици. Доводи по основателността

на оспорването са изложени в писмено становище. Направено е и искане за присъждане на разноските по делото.

Ответникът- Изпълнителен директор на ИАНМСП, чрез процесуалния си представител юрк. К оспорва подадената жалба и моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли, като неоснователна по съображения, развити в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение за основателността на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С оспорения в настоящото съдебно-административно производство индивидуален административен акт- **РЕШЕНИЕ № 2ТММ-01-01 от 07.01.2011г.** на Изпълнителен Директор на И. А. за Н. на М. и С. П. /ИАНМСП/ в частта по т.IV, приложение № 2Б, т.17 от списъка на проектните предложения, които не отговарят на критериите за допустимост на кандидатите и проектните дейности е прието по отношение на „С. ПРИНТ” , че проектното му предложение BG161PO003-2.1.06-044 не отговаря на критериите за оценка на допустимостта, а именно: не съответства на т.11 и т.15 б”и” от Раздел I „Критерии за оценка на допустимостта на кандидата” и е недопустимо за финансиране по настоящата процедура на основание, че в представената Декларация за държавни помощи /Приложение Д към насоките за кандидатстване/ кандидатът е декларирал противоречива и невярна информация, а именно: не е отбелязал в декларацията дали е получил или не минимална помощ и е декларирал, че получената от него „държавна помощ” е незаконосъобразна.

Административното производство пред ответника се е развило в рамките на открита процедура за конкурентен подбод на проекти с определен срок за кандидатстване по процедура BG161PO003-2.1.06 „Технологична модернизация в М. и средни П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика” 2007-2013.

„С. П” , представлявано от И Л е подал проектно предложение с наименование „ Повишаване конкурентноспособността на „С. П” чрез инвестиционна подкрепа за технологична модернизация”, към което е приложил изискуемите съобразно ПМС № 121/2007г. и Критериите за оценка на проектни предложения документи. След представените

документи е и Декларация за получени държавни помощи /Приложение Д /, с която представляващият търговското дружество на 29.07.2010г. е декларирал, че е получена държавна помощ. Не е посочено с „х” другите обстоятелства, а именно: 1., „не е получавало финансиране, имащо характер на държавна помощ”, 2., „не е получавало минимална помощ /de minimus/, 4., е получило през двете предшестващи данъчни години и текущата данъчна година до датата на деклариране помощ, което е обявена, като минимална помощ, 5., е по е получило през двете предшестващи данъчни години и текущата данъчна година до датата на деклариране помощ, което е обявена, като минимална помощ, като предприятие, осъществяващо дейност в отрасъл „шосеен транспорт”, 6. „не е получател на помощ, която е обявена за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар, по която не е изпълнено разпореждане за възстановяването ѝ”. Жалбоподателят е декларирал, че е получил държавна/минимална помощ в размер на 577 445.42лв. на 16.09.2008г. по програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика” 2007-2013г.

При така установената фактическа обстановка, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град** обосновава следните правни изводи:

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С ПМС № 121 от 31.05.2007 г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз (Обн., ДВ, бр. 45 от 8.06.2007 г. изм. и доп., бр. 38 от 11.04.2008 г., бр. 61 от 8.07.2008 г., бр. 81 от 16.09.2008 г., изм., бр. 95 от 4.11.2008 г., доп., бр. 7 от 27.01.2009 г., изм. и доп., бр. 16 от 27.02.2009 г., изм., бр. 93 от 24.11.2009 г., изм. и доп., бр. 31 от 23.04.2010 г., бр. 44 от 11.06.2010 г., изм., бр. 90 от 16.11.2010 г., бр. 95 от 3.12.2010 г.) са регламентирани условията за предоставянето на помощите, изискванията към кандидатите, компетентните органи и провеждането на процедурите за подбор или директно предоставяне на проекти.

Съгласно чл.24 ал.1 от ПМС № 121/2007г. всички подадени в срок проектни предложения се оценяват в съответствие с критериите, описани в насоките за кандидатстване. Оценката се документира чрез попълване на оценителни таблици. Оценките на проектните предложения включват три етапа: 1. оценка на административното съответствие, 2. оценка на допустимостта, 3. Техническа и финансова оценка. Същата се осъществява от назначена оценителна комисия, която обективира оценителната процедура в оценителен доклад с приложения, посочени в чл.25 ал.1 от

ПМС №121/2007г., част от които са и списъците на проектните предложения, предлагани за финансиране и тези от тях, които оценителната комисия предлага да не бъдат финансирани, както и становищата по постъпилите възражения на кандидатите. След получаване на доклада на оценителната комисия, ръководителят на Договарящия орган взема мотивирано решение за одобряването му, връщането или отхвърлянето му. Решението, с което се одобрява доклада на оценителната комисия е решение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и съдържа три категории списъци: на одобрените за финансиране проектни предложения, проектни предложения, които са преминали успешно оценката, но за които не е достигнало финансиране /резервни/ и на отхвърлените проектни предложения и основанията за това- чл.27 ал.1 и чл.28 ал.1 от ПМС № 121/2007г.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдържащи се в административната преписка, обективиращи провеждането на процедурата по ПМС № 121/2007г. съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на административната процедура с характер на съществени, които могат до доведат до незаконосъобразност на крайния административен акт. Съгласно правната норма на чл.27 ал.1 от ПМС № 121/2007г. ръководителя на договарящия орган, независимо от това, кое от своите правомощия по т.1-т.3 ще упражни следва да се произнесе с мотивирано решение, в което следва да изложи фактическите и правните основания за това.

Като фактическо основание за отстраняването на „С. П” - т.17 от Приложение № 2Б „Списък на проектните предложения, които не отговарят на изискванията за допустимост на кандидатите и проектните дейности” е посочено, че подадената декларация за държавна помощ е с невярно съдържание и съдържа противоречива информация */кандидатът не е отбелязал в декларацията дали е получил или не „минимална помощ” и е декларирал, че получената от него „държавна помощ” е незаконосъобразна/*. Това несъответствие е квалифицирано, като две нарушения- нарушение по т.11 и по т.15 б.”и” от Раздел II /грешно посочен Раздел I/ от Критериите за оценка на допустимостта на кандидата. Съгласно т.11 е обявен критерии „кандидатът не е предприятие-обект на изпълнено разпореждане за възстановяване вследствие на предходно решение на Комисията, с което дадена държавна помощ се обявява за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар и не е предприятие в затруднение”. В мотивната част на оспорения акт не са изложени никакви фактически твърдения в тази връзка по отношение на жалбоподателя, поради което и така посоченото правно основание остава изцяло

недоказано от административния орган. Съгласно и чл.170 ал.1 АПК ответникът носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания, посочени в административния акт и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. При разпределение на правилата на доказателствената тежест в процеса изцяло недоказано остава твърдението на ответника за допуснато от жалбоподателя нарушение на т.11 от Раздел II на Критериите за оценка на допустимостта на кандидата. Съгласно второто визирано нарушение по т.15 б.,и” от Критериите за оценка на допустимостта на кандидата” е въведен следния критерий „във връзка с кандидатстването за безвъзмездна помощ са представили невярна информация или не са представили изисквана информация”. Както съдът изложи по-горе, „С. П” е декларирало, че е получило държавна помощ в размер на 577 455.42 лв. през 2008г. Защо ответникът е приел, че тази информация е с „невярно съдържание” и отново с оглед липсата на изложени фактически основания за това, съдът не е в състояние да провери законосъобразността на оспореното решение. Нещо повече, видно от писмо изх.№ ТМ-02-7-1/07.04.2011г. на Изпълнителния Директор на ИАНМСП самият ответник е удостоверил, че получената от „С. П” безвъзмездна финансова помощ по договора за безвъзмездна финансова помощ №ТМ-02-7/16.09.2008г. по оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика” 2007-2013г. възлиза в размер на 577 455.42лв. При тази фактическа констатация може да се наложи единствения правилен извод, че жалбоподателя „вярно” е декларирал размера на получената от него държавна помощ и не е налице допуснато от него нарушение по см. на чл.15 б.,и” от Раздел II „Критерии за оценка на допустимостта”. Напротив, ответникът е формирал едно неправилно и „невярно” по своето съдържание твърдение, което освен, че не е мотивирано, не е подкрепено и от никакви писмени доказателства в административната преписка.

Обективизирано е и още едно твърдение, че предоставената от жалбоподателя информация е „противоречива”. В т.15 б.”и” от Критериите няма такъв въведен критерий за допустимост на проектното предложение и за съда не е разписано процесуално задължение да **предполага** какви обстоятелства е имал предвид ответника при формиране на воляизявлението му в тази насока. В Декларацията за държавни помощи-Приложение Д е посочено, че вярната информация се отбелязва с „Х”. Представляващият търговското дружество И Л при попълването ѝ на 29.07.2010г. е отбелязал с „Х” именно вярната информация по т.3, че е „получил държавна помощ”. Отново неясно остава за съда, защо ответната страна е приела, че кандидатът не е отбелязал в декларацията

дали е получил или не „минимална помощ, очевидно е, че той е бил длъжен да отбележи единствено вярната според него информация и е поставил знака „X” относно тази информация, която е счел за вярна. Абсолютно голословно, неправилно и изведено при изопачаване на декларираните данни е и съображението на ответника, че кандидатът е декларирал, че получената от него „държавна помощ” е незаконосъобразна. Такова отбелязване със знака „X” в декларацията няма и не съществува.

По така изложените правни аргументи и при приложение на критериите по чл. 146 АПК във вр.чл.168 ал.1 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за незаконосъобразност на **РЕШЕНИЕ № 2ТММ-01-01 от 07.01.2011г.** на Изпълнителен Директор на И. А. за Н. на М. и С. П. /ИАНМСП/ в частта по т.IV, приложение № 2Б, т.17 от списъка на проектните предложения, които не отговарят на критериите за допустимост на кандидатите и проектните дейности, защото същото е издадено при наличието на две отменителни основания- чл.146 т.2 и т.4 АПК- неспазване на изискването за мотивирана писмена форма по см. на чл.59 ал.2 т.4 АПК и нарушение на приложимия материален закон. На основание чл.173 ал.2 АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по проектното предложение на „С. П” с наименование „Повишаване конкурентноспособността на „С. П” чрез инвестиционна подкрепа за технологична модернизация” в процедурата по BG161PO003-2.1.06 „Технологична модернизация в М. и средни П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013”.

На основание чл.143 АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, доказани в размер на сумата от 62 495.60 лв. и представляващи заплатена държавна такса от 50 лв. и адвокатски хонорар от 62 445.60лв. /фактура № 156/05.04.2011г./. Ответната страна, чрез процесуалния си представител юрк.К не е направила възражение по чл.78 ал.5 ГПК във вр.чл.144 АПК, поради което съдът не може и няма право служебно да намали размера на адвокатското възнаграждение, макар и да приема категорично, че същото е многократно завишено съобразно действителната фактическа и правна сложност на казуса и процесуалната работа и ангажираност на пълномощниците на жалбоподателя по адм.дело № 1175/2011г.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II АО, 22**

състав на основание чл.172 ал. 2 АПК и чл.173 ал.2 АПК

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на "С. П", представлявано от И П Л със седалище и адрес на управление: Г., У."С" **РЕШЕНИЕ № 2ТММ-01-01 от 07.01.2011г.** на Изпълнителен Директор на И. А. за Н. на М. и С. П. /ИАНМСП/ в частта по т.IV, приложение № 2Б, т.17 от списъка на проектните предложения, които не отговарят на критериите за допустимост на кандидатите и проектните дейности.

ВРЪЩА административната преписка на ответника за ново произнасяне по проектно предложение BG161PO003-2.1.06-0044, подадено от „С. П” с наименование „Повишаване конкурентноспособността на „С. П” чрез инвестиционна подкрепа за технологична модернизация” в процедурата по BG161PO003-2.1.06 „Технологична модернизация в М. и средни П.” по приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013”.

ОСЪЖДА И. А. НА Н. НА М. И СРЕДНИ П. с адрес: Г., пл."Шести С." № 11 да заплати на "С. ПРИНТ", представлявано от Иван Панов Лесев със седалище и адрес на управление: Г., У."Станционна" № 14 сумата от 62 495.60 лв. /шестдесет и две хиляди четиристотин деветдесет и пет лева и шестдесет стотинки/ на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

